

4
1963

ნახ. ჯ. ლოლობაში

რესპუბლიკის ზოგიერთ კოლმეურნეობასა და საბჭოთა მეურნეობაში ზედმეტად გა-
ბერილია ადმინისტრაციულ-სამეურნეო აპარატი. ეს მძიმე ტვირთად აწვევს წარმოებას,
დიდი თანხები იხარჯება ამ აპარატის შენახვაზე, იზრდება პროდუქციის თვითღირებუ-
ლება, მცირდება შრომადღებების ანაზღაურება, სუსტდება შრომის დისციპლინა.
(სოფლის მეურნეობის მოწინავეთა რესპუბლიკური თათბირის მასალებიდან)

ადმინისტრაციულ-სამეურნეო აპარატის რკალში.

№ 6 თბილისი შ ა რ ა ტ ი 1963

გამოცემის 89-40 წელი, ფასი 20 კაპ.

ჭირი ჭირსა

ნათქვამია: „თავთ არ იყო ძმარი და შიგ გაურიეს წყალი“.

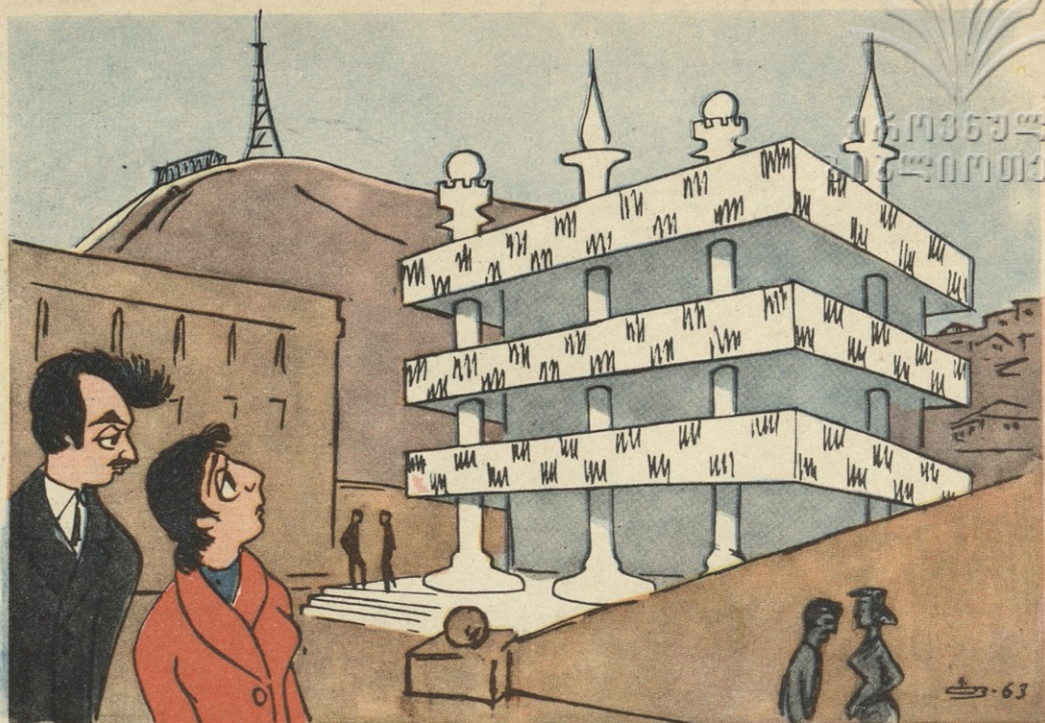
ასე მოუვიდა ტაშისკარის შარაგზას, რომელიც მას ქვიშხეთთან აერთებს.

შარაგზას ისედაც ბლომ-ბლომად გააჩნია ორმოები და ტალახი და ამას ისიც დაერთო, რომ ზოგიერთმა მცხოვრებმა ონკანიდან გამომდინარე წყალი პირდაპირ გზაზე მიუშვა...

ამ გარემოებას რატომღაც არც სოფსაბჭოს მესვეურები აქცევენ ყურადღებას და არც კოლმეურნობის ხელმძღვანელობა.

ამიტომაც შეუძლია ტაშისკარის შარაგზას თამამად გაიმეოროს ბრძენის ნათქვამი „ჭირი ჭირსა მომესართაო“.

ტაშისკარელი

ნახ. გ. ფირცხალავაძე

მოზარაკეთა „ხუმრობა“
არქიტექტორთა ხუმრობაზე

ნ. გაფრინდაუვილი ბ. გურბანიძეს: — ძლივს არ აგვიშენეს საჭადრაკო კლუბი!

ასეთი იყო ანა იუვენ?

...რომ ქ. ცხაკაიაში არსებობს აბანო № 1, რომელსაც ხელმწიფო სახსრების დაზოგვის საკითხში ჯერჯერობით მეტოქე არა ყავს. აბანოს ლოზუნგია: „მივაწოდოთ მობანავეებს წყალი ბუნებრივი სახით“. თუ მხედველობაში მივიღებთ იმ გარემოებას, რომ ბუნება, მცირე გამონაკლისის გარდა, ცივ წყალს გვთავაზობს, მაშინ, ადვილი წარმოსადგენია, თუ რა დიდ სიამოვნებას მიანიჭებს მობანავეს ზემოხსენებულ აბანოში შესვლა. ზემოთ აღნიშნული გარემოებების გამო, აბანოს დირექტორს კ. ხარბედიას არც ცივა და არც ცხელა, მაგრამ ცივა ზოგიერთ მობანავეს, თუმცა, ვისი რა ბრალია რომ მან თავის დროზე არ გაიკაჟა ორგანიზმი. ქალაქის ეკონომიის გამო, აბანოს საჩივრის წიგნი საიმედოდ არის გადანახული.

...რომ წყალტუბო-მოსკოვის მატარებლით მგზავრობისას, სადგურ განთიადში დილის ხუთ საათზე იქნებით, ხოლო სადგურის მოსაცდელი დარბაზის კარი დილის ექვს საათზე გაიღება. თქვენ სულ რაღაც ერთი საათი მოგიხდებათ ბაქანზე მოცდა, სამაგიეროდ, ქურდებს ყოველგვარი საშუალება ესპობათ, მოიპარონ რაიმე ნივთი სადგურ განთიადის მოსაცდელი დარბაზიდან. სამწუხაროდ ჩვენთვის ცნობილი არ არის, თუ ვის ეკუთვნის ქურდობასთან ბრძოლის ეს მეტად ჰუმანური და ორიგინალური მეთოდი.

...რომ ზემოხსენებულ სადგურ განთიადიდან სულ რაღაც ხუთი კილომეტრის დაშორებით არსებობს სოფელი, რომელსაც წალკოტი ქვია. აქ სამასი კომლი ცხოვრობს, მაგრამ ავტობუსი არ დადის, ბავშვები ხუთი კილომეტრის მანძილზე ფეხით დადიან სკოლაში, ფოსტა აგვიანებს და კინოსურათებსაც იშვიათად აჩვენებენ. არც საექიმო პუნქტია მაინცდამაინც კეთილმოწყობილი. სოფლის მოსახლეობა, ყველა ამ გარემოებების გამო, დიდ კმაყოფილებას გამოთქვამს და ერთადერთი მათი სურვილია, რაიმე შესაფერი სახელი ეწოდოს მათ სოფელს.

...რომ ქალაქ ქუთაისში ყოველდღიურად, ოცდაოთხი საათის განმავლობაში, მიმდინარეობს შეჯიბრი 100 მეტრზე რბენაში. შეჯიბრი ტარდება ქუჩებში და მასში ჩაბმულია მოსახლეობის ფართო მასები. შეჯიბრის ინიციატივა ეკუთვნის საქალაქო ტრანსპორტის ხელმძღვანელობას, რომელმაც ავტობუსების გაჩერება ტროლეიბუსების გაჩერებიდან ასი მეტრით დააშორა და ამ მეტად მარტივი ღონისძიებით მოსახლეობაში უდიდესი სპორტული აღმავლობა გამოიწვია.

...რომ სართიჭალის ახალ დასახლებაში, სადაც სამოცი კომლი ცხოვრობს, მოსახლეობას იმდენად უყვარს წყალი, რომ, როდესაც ონკანები გამშრალია მეზობელ სოფლებში დადიან წყლის საძებნელად. ასეთივე ფანატიკური სიყვარულით, მხოლოდ რადიოს მიმართ, გამოირჩევიან ხულოს რაიონის რიყეთის სასოფლო საბჭოს სოფელ დანისპარაულის მცხოვრებლები. მათი რადიოები მხოლოდ ათი თვეა რაც არ ლაპარაკობენ, მაგრამ მათ უკვე მოთმინება აღარ ჰყოფნით და საყვედურებით ავსებენ კავშირგაბმულობის რაიკანტორის მუშაკებს. იგივე შეიძლება ითქვას დაბა ქარელის მცხოვრებლებზე, რომლებიც გადამეტებულ სიყვარულს ამყდებენ ელექტროგანათების მიმართ. მათ არ სურთ, ყოველ საღამოს სიბნელეში ყოფნა და დაყინებით მოითხოვენ გორის სოფენერგოდან გათიშვას და დაბა აგარაში ახლად აშენებულ ქვესადგურში ჩართვას.

...მაგრამ ყოველგვარ საზღვრებს ამეტებს სამტრედიის რაიონის სოფელ ვაზისუბნის მოსახლეობა, რომლებმაც ერთად მოინდომეს რადიოგაყვანილობა, ელექტროდენი და, თქვენ წარმოიდგინეთ, პატარა მდინარე ხევისწყალის კალაპოტში ჩაყენება და ალაგმვა. ისინი ამტკიცებენ, თითქოს და რაიონის ხელმძღვანელობა მოისუსტებდეს ამ საკითხების მოგვარების საქმეში.

... რომ ქ. თბილისის წითელბარტიზანების ქუჩა № 42 ეზოში მცხოვრებმა დიმიტრი ლაფარაშვილმა თავისებური რეკორდი დაამყარა სიჯიუტეში მეზობლებისა და ზოგიერთი ხელმწიფო ორგანოს მიმართ. აღსანიშნავია, რომ იგი ახლაც მუშაობს რეკორდის გასაუმჯობესებლად, რაც ამჟამად იმაში გამოიხატება, რომ მან მეზობლის მოქ. წიფურისას სამზარეულოს თვითნებურად მიაშენა საკუჭნაო, რომლის ფართობი შემდგომში სამჯერ გაადიდა. მიუხედავად სათანადო ორგანოების დადგენილებისა, იგი კვლავ განაგრძობს ჯიუტობას და არ სურს საკუჭნაოს დანგრევა. დიმიტრი ლაფარაშვილის ჯიუტობა სათანადო „ჯილდოს“ ღირსია.

იცნობთ თუ არა კეხიჯვარულ ექიმს ილია ნიკოლოზის ძე ფარქაშვილს?

ფარქაშვილი მოვლენაა, შეუდარებელი, სწორუპოვარი, უპრეცედენტო და განუმეორებელი.

ფარქაშვილი გადატრიალებაა მედიცინაში.

ფარქაშვილმა თავის მეში გააერთიანა ყველა საექიმო სპეციალობა და იქცა უნივერსალ ექიმად.

და განა მართო ექიმად — ფარმაცევტადაც.

ფარქაშვილს ფული უნდოდა, ამიტომ თქვა: ექიმიცა ვარ და ფარმაცევტიცაო.

ექიმს რეცეპტის გამოწერა უნდა შეეძლოს? — შეიძინა ფარქაშვილმა კლინიკური რეცეპტურის ცნობარი.

ბეჭედი უნდა ჰქონდეს? — „გახერხა“ სახლმმართველობის მრგვალი ბეჭედი.

დიანოზის დასმა უნდა ეხერხებოდეს? — გააერთიანა ყველა დიანოზი: ავადმყოფს, ცხვირი ტკივა თუ ტვინი, ავადმყოფი, მოკლედ მოჭრა.

ავადმყოფი უნდა გასინჯოს? — ფარქაშვილმა ზედმეტად ჩათვალა გასინჯვა, მოცლილი ხომ არ ვართ ჩვენ, ექიმებიო.

ფარმაცევტს წამალი სჭირდება? — მერე რა, წამალი ბალახბუღანშია, ხოლო ბალახბუღანს ყელამდეა კეხიჯვარში.

წამალს მოდუღება და განსაჯება უნდა? — აჰა, თქვენ ხართ ჩემი ბატონი, სპილენძის ქვაბები, სპილენძისავე ჩამჩა, ნაირნაირი შუშები, ბოთლები, მომინანქრებული ვედროები, მინისა თუ თიხის ქილები საცხისათვის.

ვთქვათ რომელიმე დედაბერს აცხინკვა და აცხინკვა ბორჯომში... მისი შვილი თუ შვილიშვილი ციმციმ მიაღებდა ილია ფარქაშვილს კეხიჯვარში, უამბობს, როგორ აცხინკვებს და რა დროს აცხინკვებს...

— ეგ რა არის, ისეთები მომირჩენია? — ამშვიდებს ილია, — წადი, სამი ბოთლი მომიტანე...

ბოთლებიც იქვე იყიდება, შორიასლოს, ფარქაშვილის „ფილიალში“...

ფარქაშვილი მაგიური „წამლით“ ავსებს სამივე ბოთლს, ღებულობს სამივე ბოთლის

საფასურს, სამივე ბოთლზე აწერს: „სამჯერ დღეში სუფრის კოვზით“, ქათქათა ქალღმერთს ახვევს ბოთლებს და ჰაიდა...

მიდის შინოფრენით ავადმყოფის პატრონი.

— ეგ რა არის, ასეთები მომირჩენია? ისევე სამი ბოთლი, ისევე იგივე „წამალი“, ისევე იგივე „სამჯერ დღეში სუფრის კოვზით“...

ფარქაშვილი „არჩენს“ ვრიპსა და სურდოს, ყივანახველასა და ჩუტყვავილას, გულსა და ღვიძლს, მენინგიტსა და კუჭის წყლულს, წელკავსა და ნიკრისის ქარებს... ტლექსა და... კიბოსაც...

არჩენს ისე, რომ ავადმყოფი თვალთაც არ უნახავს, არჩენს უყოყმანოდ და ულაპარაკოდ, არჩენს ერთი და იგივე „წამლის“ ერთი და იგივე დოზით, ცხრაშათსა და ცხრაშათსაქვეთელს, ქალსა და კაცს, დიდსა და პატარას. ფარქაშვილი სასწაულია: შრომადღეებიც უწერია დროდადრო, თღონდ მის მაგივრად კოლმეურნეობაში დაქირავებული მუშები მუშაობენ.

ფარქაშვილს ორი სახლი აქვს, სოფ. კრობანში და თბილისში, ხალიჩებით მოფენილი და ავეჯეულობით გაწყობილი.

ფარქაშვილი 1961 წელსაც გაასამართლეს თაღლითობისათვის: სამი წლის პირობითი სასჯელით გამოვიდა მშრალზე.

თაღლითები ჩუმჩუმად თაღლითობენ, ფარქაშვილი — აშკარად.

მოელს საქართველოს ხანძარივით მოედო ფარქაშვილის დიდება და მიადწია მან რესპუბლიკის მილიციის სამმართველოს ყურამდეც.

სამმართველომ სასწრაფოდ აფრინა თავისი მუშაკი ონისიმე ბუშკოვი ფარქაშვილთან: უნივერსალური და უნიკალური მკურნალისა და უებარი წამლის შემოქმედის ამბავი შენი თვალთ იხილე და გვამცნეო.

ამხანაგი ბუშკოვი საპატიო ამალით, რაიმილიციის თანამშრომლებთან ერთად, ეწვია ფარქაშვილს.

— ჩემს ბიცოლას წელი აქვს გაკაგებული და მიშველეო, — მიმართა ერთ-ერთმა.

— მომიტანე სამი ბოთლი, — იყო ისტობარგაუტყველელის პასუხი.

მოუტანეს სამი ბოთლი, გადაუხადეს თორმეტი მანეთი; წაუწერა ილიამ „სამჯერ დღეში სუფრის კოვზით“, გაუხვია კომწიად... და თხოვეს ფარქაშვილს ჩვენ ესა და ეს ხალხი ვართ და გვინდა თქვენი „აფთიაქის“ საწყობს გავეცნოთო. გაეცვენ და აი რა ნახეს: „წამლით“ გასებული ნახევარლიტრიანები და ლიტრიანები, საცხიანი ქილები, სუფთა რეცეპტის ბლანკები, სახლმმართველობის მრგვალი ბეჭედი, ჰილა შაბით, ყუთი დუსტისებური ფხვნილით, 60 კგ ბალახბუღანის... და მხოლოდ საშუალო სკოლის დამთავრების ატესტატი.. შეადგინეს საქმე და მიაბრძანეს სადაც ჯერ არს.

და სათანადო ორგანოები მიანიც რატომდაც არ ჩქარობენ ფარქაშვილისათვის საზღაურის მიზღვას.

ხომ მოგახსენეთ, სასწაულმოქმედიამეთქი ფარქაშვილი.

მორევში კი გადაადგო მილიციის სამმართველომ, მაგრამ, ვინ იცის, იქნება „გულკეთილმა და გულმომობიერმა“ ადამიანებმა ამ მორევიდანაც მშრალად გამოიყვანონ იგი.

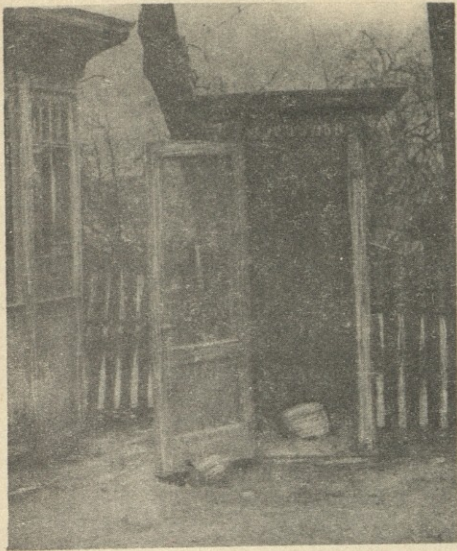
რას იზამთ, ხალხნი ვართ, იმედითა ვცოცნლობთ.

მარაშოტი

ახალდაბელები რომ სრულიად ჯანსაღი და ნორმალური ხალხია, ამის მტკიცება ნორმალურ ადამიანს აზრადაც არ მოუვა, მაგრამ საკითხავი მაინც არის და აი რა:

რამდენი ხანია ტელეფონი ავტომატის ჯიხური რომ დადგეს სოფლის საბჭოს შენობის წინ და დგას იგი გასაცოდავებული, ცარიელი, ფარდალალა, არა და არ აღირსეს ტელეფონის აპარატი.

ახალდაბელები ხომ საყვედურობენ და საყვედურობენ, მაგრამ თვითონ სატელეფონო ჯიხურიც ემდურის და წყველის თავის ბედს: რაღა სატელეფონო ჯიხური ვარ, თუ ჩემი დღე და მოსწრება დადუმებული ვიდგები და ტელეფონის წკრიალითა და შეყვარებულთა ჭკუჭკუით ყურთა სმენა არ დამიტკბებათ.

მზრუნველი მესვეურები ჰყავს ხაშურის აბანოს. ბანაობის საქმეც დააყენეს ჩინებულად და კოპწია ქალებსაც საპარიკმახერო გაუსხნეს. გააგზავნი ცოლს აბანოში და იქვე თმას შეიკრუჭავს, ფრჩხილებს შეიღებავს, ტუჩებს შეიფერადებს და, შინ რომ დაგიბრუნდება, გაცივებით შეაცქერდები, უცხო გეგონება და მერე რომ დააკვირდები, და მაინც შენი აღმოჩნდება, სიხარულით მეშვიდე ცას ეწევი. აბა, რა ჯობია ამას!

ქალები რომ მიიზიდონ, საპარიკმახეროს აბრა გაუკეთეს, მიაწერეს: „თმის დახვევა და მანიკური“. მაგრამ, იცით, სად? დედისერთა ფანჯრის მიწაზე! ზამთარში ფანჯარა ჩაკეტილია და წარწერაც, ცხადია, ჩანს, მაგრამ აი მზიანი გაზაფხული დადგა, ფანჯარა ხომ უნდა გაიხსნას, აბრა ფა-ფუ, იყო და არა იყო რა!

გინდა ყოფილა ასეთი აბრა და გინდა არა, განა სულ ერთი არ არის, აბანოს თავგაცემო და მესვეურებო!

ხაშურის საწარმოო სამმართველოს ავღვეის კოლმეურნეობაში 731 შრომისუნარიანი კოლმეურნიდან გასულ წელს 309 კაცს სრულებით არ მიუღია მონაწილეობა საკოლმეურნეო შრომაში.

ჩ ე მ ო ნ ი ა ნ გ ო !

მიმდინარე წლის 4 მარტს № 9 ავტობუსი ჩვეულებრივი სიღინჯით მიდიოდა ზაპსიდან ავჭალის მიმართულებით. ახლახან გაქალაქებულნი ავჭალელები დილაადრიან მივეჩქარებოდით დედაქალაქისაკენ.

ფოლად-თუჯსასხმელ ქარხანას რომ მივეუახლოვდით, ატყდა უეცარი გაი-ვიშის ძახილი. მგზავრებით სავსე ავტობუსმა გზა ვერ აუქცია შემხვედრ მანქანას, სწორედ იქ, სადაც გზა უხვევს და, ხევენი რომ არ გადავარდნილიყო, ტალახიან ორმოში ჩავვა.

ვიდაცამ დაიძახა, — აბა ვისაც ჯერ სიცოცხლე გინდათ, თავს უშველეთ და, მართლაც, როგორც ამბობენ, სული ტკბილი ყოფილა და ჩვენც გადმოფცვივდით მანქანიდან. თუ ავტობუსმა პატივი გვცა და ტალახიან ორმოებამდე მაინც მოგვიყვანა, ახლა ჩვენც ხომ უნდა სამა-

გიერო გადაგვებადა მისთვის? შეგუდექით მგზავრები, ავტობუსს აქეთიქიდან და სამშვიდობოს გამოვართიეთ, მეტი რა გზა გვქონდა. ცოტა შევისვენეთ, გული მოვიბრუნეთ და ისევ ავტობუსში დავიკავეთ ჩვენი ადგილები. ახლა იმის იმედი გვაქვს, რომ ნიანგი მაინც მოგვცემს რჩევადარიგებას და გვეტყვის, ამ ზაფხულშიც შარშანდელივით მოგვიწევს ფანჯრებდაკეტილ ავტობუსში ჯდომა და გზის გასწვრივ გათხრილი ორმოების შიშით ცქერა? იქნებ ჩვენც დაგვეხმარონ, როგორც ახალბედა ქალაქელებს და პატარა ქვაფენილები მაინც მიუმატონ ავჭალის ვიწრო ქუჩებს, რომ მოსახლეობას საშუალება ჰქონდეს მასზე სიარულის. ჩვენ კი თქვენი იმედით ვცოცხლობთ, ჩვენო ნიანგო.

ნახ. ა. კანდელაკისა

— მთელ ღამეებს ვათენებთ და კოლმეურნეობაში მაინც ზარმაცებს გვეძახიან!

ლია ზაპსელიძე
163
საქ. კვ. ცენტრალური კომიტეტის გამომცემლობა
26/11

რედაქტორი ნ. შველიძე.

სარედაქციო კოლეგია: ნ. დუმბაძე, ს. კლდიაშვილი, მ. მაღაზონია, მ. ქარჩავა, თ. ჰელიძე.

თბილისი. სატირისა და იუმორის ჟურნალი „ნიანგი“. Тбилиси. Сатирико-юмористический журнал „Нианги“. რედაქციის მისამართი: რუხთაველის პრ. № 42. ტელეფონები: რედაქტორის—9-76-69, საერთო განყოფილების—8-10-49

ხელმოწ. დასაბ. 14/II-1963 წ. ქალ. ზომა 70x108 1/8, 0,5 ნაბ. ფურც. 1,37. ფიზიკურ ფორმათა რაოდენობა 0,5. პირობით ფორმათა რაოდენობა 1, ხელნაწერები ავტორებს არ უბრუნდებათ. პოლიგრაფკომბინატი „კომუნისტი“, ლენინის ქ. № 14. შეჯ. № 562, უფ. 07165 ტირაჟი 40,000

როგორც ჩანს, საფრანგეთის „საქმეს გაცნობილმა წრეებმა“ არ გამოიტანეს დასკვნები იმ გაკვეთილებიდან, რომლებიც გერმანელმა მილიტარისტებმა მოუწყეს საფრანგეთს. რამდენჯერ ვათელეს მათ საფრანგეთის მიწა, შეურაცხვეს იგი, მოსპეს ფრანგი პატრიოტები. ახლა კი საფრანგეთის მთავრობა უშეშობილდება დასავლეთ გერმანიის მილიტარისტულ ძალებს.

(აზს. ნ. ს. ხრუშჩოვის სიტყვიდან ქ. მოსკოვის კალინინის საარჩევნო ოლქის ამომრჩეველთა კრებაზე 1988 წლის 27 თებერვალს).

ИНДЕКС 76137

ეროვნული
ბიბლიოთეკა

ნახ. გ. ლომიძისა

უნიკო მონაწილე და ისტორიის გაცემითილები.